

[Finansministeren.]

kun henvide det ærede Medlem til at læse den Tale, som hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt holdt ved Behandlingen af Forslaget om Tilskud til Kommunerne, men hvor det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ogsaa kom til at tale om Merindkomstskatten. Dø sagde det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt meget rigtigt, at det vilde være urimeligt, at den Mand, der i en Aarrække har haft en meget stor Indtægt, ved en Lejlighed som denne skulde gaa fri, medens en Mand med en maaske forholdsvis lille Indtægt, men som nu i Aaret 1934 har haft en større Fortjeneste, end han har haft i Aarene 1931—32 til 1933—34, skulde betale. Deri har det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt saa uendelig Ret, og jeg haaber, at naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard har drøftet denne Sag nærmere med sin Partifælle, vil han være enig med mig i, at Merindkomstskatten nødvendigvis maa ledsages af en Tillægsskat.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at skulde man have en Tillægsskat, saa maa man gaa til Bunds, saadan at alle, der svarede Indkomstskat, ogsaa kom til at betale denne Tillægsskat. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Skal man anvende Penge til særlige Formaal, som der her er Tale om, saa bør Beløbene til disse Formaal tages paa de Steder, hvor det kan gøres, uden at det generer synderligt. Derfor vilde det være urimeligt at lade denne Tillægsskat virke paa alle Skatteydere, der svarer direkte Indkomstskat til Staten.

I denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem, at vi i Forvejen har en Tillægsskat, foranlediget ved Loven af 20. Maj 1933 om Tilskud til Amtskommunerne, og den hvilede jo paa alle, der svarede Statsskat. Det er rigtigt — det vil sige, jeg mener, at det er en Fejl ved den Lov, men det er rigtigt, at alle maa betale den. Naar det ærede Medlem regnede ud, at det var 7 pCt., der skulde betales i det kommende Aar, vil jeg dog dertil sige, at det bliver 10 pCt., der skal betales. Det Beløb, der skal tilstilles Amtskommunerne, er godt 6 Mill. Kr. Indkomstskatten er beregnet til godt 66 Mill. Kr., men deraf maa ventes en Afgang paa ca. 2 Mill. Kr., saaledes at der kun bliver ca. 64 Mill. Kr. at beskatte, og da der foruden de godt 6 Mill. Kr., der skal tildeles Amtskommunerne, ogsaa skal anvendes et Beløb til Optrækning af de Penge, der tildeles Amterne, og da der endvidere maa ventes nogen Afgang i det Skattebeløb, der bliver udskrevet paa de enkelte Skatteydere, saa kan man ikke slippe igennem med mindre

end 10 pCt. Jeg vil gerne nævne dette, for at man ikke skal gaa og tro, at der kun vil blive et Paalæg af 7 pCt. i dette Aar. Det bliver 10 pCt.

I øvrigt sluttede det ærede Medlem Hr. Korsgaard sin Tale med at henstille til det kommende Udvalg, at man ikke skulde forhaste sig, men vente paa, hvad der nu kommer ud af de andre Forslag. Man skulde jo næsten tro, det ærede Medlem mener, at man staar ved Samlingens Begyndelse, og at vi har rigelig Tid til at drøfte disse Problemer. Jeg vil da i den Anledning gerne sige, at naar man fra Venstres og fra konservativ Side fejler Forslaget om Tilskud til Afsetning af Smør til Side, saa er der ikke megen Grund til at vente, at der kommer noget ud af det Forslag. Naar man ydermere ikke har Udsigt til, at der vil kunne opnaas Enighed om Forslaget om Tilskud til Kommunerne, men at man skal forhandle og indhente Oplysninger i lange Baner, saa tror jeg, man maa gøre sig klart, at der heller ikke kommer noget ud af dette Forslag, og saa kommer der altsaa ikke noget ud af det hele. Hvis man gaar i den Tro, at nu kan vi fortsætte en Maaned eller to til med at behandle disse Forslag, saa tror jeg, man bliver skuffet. Ønsker man derfor, at der skal komme noget ud af de i Dag forelagte Forslag, saa kommer man til at arbejde i et lidt hurtigere Tempo, end man gennemgaaende har arbejdet i indeværende Samling.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen ønsker jeg at sige, at i hvert Fald ud fra konservative Betragtninger bruger man Skatterne til at skaffe Penge, derimod ikke til at foretage en vis Udjævning af Ulighedsforhold; det er jo noget andet.

I øvrigt maa jeg med Hensyn til det foreliggende Forslag og Spørgsmaalet, om en Merindkomstskat er at foretrække eller ikke, hævde, at naar man overhovedet i den givne Situation finder det berettiget at fremsætte Forslag om Merindkomstskat, saa er det jo stort set, fordi man mener, at mange Mennesker ikke paa Grund af deres egen Dygtighed, i alt Fald ikke alene den, men i ikke ringe Grad takket være Samfundsindgreb i Forholdene har faaet langt større Indkomst, end de normalt har, og derfor vil man kræve Merindkomstskat af dem. Det forekommer mig derfor urimeligt at sammenholde de to Indtægter, hvor den ene i det givne Fald kan være mindre, den anden i givet Fald kan være større. Hvis man overhovedet har Indtryk